

Resumé av en del av ett avsnitt ur "Okänd diagnos" som visats i TV4 fakta i vår. Originaltitel "Mystery Diagnosis".

Det handlar – inte oväntat – om borrelia.

15-åriga Jackie var fullt frisk, tills hon plötsligt en dag på löparbanan tvingades stanna, på grund av en skarp smärta i bröstet.

Ilfärd till läkare, som sa att det var "costochondritis", en inflammation i bröstbenet och revbenen. (Jämför ILADS dokument)

Orsaken var okänd. Ingen medicin fanns, rekommendationen var vila och varma omslag.

Jackie blev inte bättre, utan sämre. Smärtan spred sig till hela kroppen: ben, armar, smalben, vristar, käkar. Smärtorna gick i vågor genom kroppen, ibland som släggslag.

Tre veckor senare ställer en reumatolog, efter att ha tagit en rad prover, diagnos "spondyloarthritis", en form av reumatism eller ledinflammation som påverkar ryggraden.

Behandling NSAID (antiinflammatoriskt smärtstillande), men inga tabletter hjälpte.

Smärtorna var outhärdliga och efter sex månader tvingades hon börja använda rullstol.

Drygt ett år efter att smärtorna börjat fick hon plötsligt ett nytt otäckt symptom.

Fingrarna började värka och "krampa". Händerna blev som klor och hon kunde inte ens öppna en dörr, än mindre använda bestick. Krampen satt kvar i flera dagar.

Läkarna var perplexa. De uteslöt en rad orsaker...malaria, zink, koppar, borrelia.

Till slut föreslog chefsreumatologen att hon hade RND "reflexive neurovascular dystrophy": kortslutning i ryggmärgen, så att abnorma smärtsignaler skickas till hjärnan och nerverna.

Så det handlade i själva verket om ett smärtsyndrom, som härrörde från ryggmärgen.

Hon skickades till ett sjukhus för att lära sig bemästra smärtorna.
Hon låg inne i tre veckor.

Under övningarna hos sjukgymnasten föll hon ihop och kräktes,
men uppmanades att fortsätta.

När hon kom därifrån hade hon lärt sig att klara smärtorna bättre
och behövde inte sitta i rullstolen så mycket.

Då började läkarna misstänka att hennes sjukdom inte alls var fysisk.

De hittade inget medicinskt fel på henne, så hon fick höra
att det kanske "satt i huvudet", att hon var för beroende av
sina föräldrar och för osjälvständig.

Jackie hade alltid varit på läger på somrarna innan hon blev sjuk
och var van att klara sig själv, så föräldrarna bestämde sig för att
skicka henne på rehabiliteringsläger i Spanien.

Första dagen där träffade hon en flicka som skulle komma
att förändra hela hennes liv.

Det visade sig att de hade många gemensamma symtom,
hade sökt hjälp hos samma läkare och fått samma feldiagnoser.

Flickan berättade att hon hade borreliainfektion.

Jackie ringde sina föräldrar som sa att det var omöjligt.
Läkarna hade ju tagit borreliaprover.

När Jackie kom hem besökte hon dr Bernard Raxlen (som samarbetar m dr Donta)
som ställt borreliadiagnos på den andra flickan.

Han ställde en rad frågor, och hon kunde bocka av alla sina egna symtom.
Nästan halva listan bestod av symtom som hon hade.
Läkarna sa: "Vi måste ta prover, men vi tror verkligen att du har borrelia
(lyme disease)."

Standardprov för borrelia är ofta osäkra och ger falskt negativt svar, som i Jackies fall.

Men det finns många mer avancerade prov, och det känner de flesta läkare inte till.

Dr Raxlen skickar hennes blodprov till tre olika laboratorier och testsvaret är positivt för borrelia.

Kronisk borrelia långtidsbehandlas med antibiotika intravenöst. Efter 18 tuffa månader börjar hennes symtom äntligen ge vika.

Dr Raxlen säger att hennes sjukdom kunde ha förvärrats ytterligare om inte borrelian hade upptäckts och behandling satts in.

Då hade hon fått leva med smärtor resten av livet och hade förmodligen med tiden utvecklat ännu fler neurologiska symtom.

Jackie går nu på college och mår bättre än på många år, men behandlas fortfarande för att sjukdomen ska hållas under kontroll.